

OBRAČUN DDV OD STORITEV PREMIKA AVTODVIGALA V SKLOPU GRADBENIH STORITEV

Pojasnilo DURS, št. 4230-20/2010-2, 5. 2. 2010

Davčni zavezanec prosi za stališče DURS glede DDV obravnave storitev premika avtodvigala v sklopu gradbenih storitev. Navaja, da zaračunava gradbene storitve z avtodvigali (šifra SKD F 43.990). Da lahko to storitev opravi, se mora avtodvigalo pripeljati do gradbišča. Dogajajo se primeri, da je storitev premika zaračunana posebej (po prevoženih kilometrih ali porabljenem času), ker je strošek premika avtodvigala visok. Večje kot je avtodvigalo, dražji je premik, storitev z avtodvigalom pa je opravljena zelo hitro. Zaradi takšne situacije je premik na računu ločena postavka, da je kupec seznanjen s tem, da je skupna storitev toliko dražja, ker je premik pomemben strošek v kalkulaciji cene gradbene storitve. Drugo vprašanje pa se nanaša na situacijo, ki nastopi pri davčnem zavezancu, ko je naročena storitev z avtodvigalom, za katero pa so potrebne še dodatne uteži, ki jih je potrebno pripeljati s posebnim kamionom do gradbišča, da se lahko opravi storitev z avtodvigalom z zadostnimi utežmi. Za ta premik davčni zavezanec najame prevoznika, ki mu zaračuna storitev premika (prevoza). Davčnega zavezanca zanima, ali je pravilno njegovo ravnanje, da za storitve opisanih premikov (prevoza), katere vrednost je včasih vključena v ceno enotno zaračunane storitve, včasih pa izkazana posebej na računu, tudi uporabi ureditev po 76.a členu ZDDV-1 in prevali plačilo DDV po tem členu na prejemnika celotne storitve, ki je naročil storitev z avtodvigalom. Namen davčnega zavezanca je opraviti storitev z avtodvigalom in ne zaračunati prevozne storitve.

V nadaljevanju pojasnujemo:

V skladu z načelom enotnosti obdavčitve transakcije je možno, za namene 76.a člena ZDDV-1, storitev prevoza avtodvigala, prevoza uteži za avtodvigalo ter delo z avtodvigalom na gradbišču, obravnavati kot enotno gradbeno storitev, ne glede na to, da davčni zavezanec navedene storitve na računu ločeno izkaže.

Zakon o davku na dodano vrednost – ZDDV-1 (Uradni list RS, št. 117/06, 52/07, 33/09 in 85/09) v a) točki prvega odstavka 76.a člena določa, da mora DDV plačati davčni zavezanec, identificiran za namene DDV v Sloveniji, kateremu se opravijo gradbena dela, vključno s popravili, čiščenjem, vzdrževanje, rekonstrukcijo in rušenjem v zvezi z nepremičninami.

Za razvrstitev storitev se v skladu s 146. členom ZDDV-1 uporablja standardna klasifikacija dejavnosti.

Pravilnik o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost - pravilnik (Uradni list RS, št. 141/06, 52/07, 120/07, 21/08, 123/08 in 105/09) v 127. b členu določa, da se med gradbena dela iz a) točke 76. a člena ZDDV-1 uvrščajo storitve pod šifro F/Gradbeništvo Standardne klasifikacije.

Davčni zavezanec navaja, da zaračunava gradbene storitve in sicer storitve z avtodvigali, ki spadajo v šifro F/43.990 Standardne klasifikacije dejavnosti. Storitvi prevoza avtodvigala in dodatnih uteži na gradbišče sta včasih vključeni v ceno enotno zaračunane storitve, včasih pa na računu posebej izkazani. Razume pa, da gre v teh primerih premika oz. prevoza za nesamostojno storitev, brez katere se glavna storitev (delo z avtodvigalom na gradbišču) ne bi mogla opraviti.

Zakonodaja s področja DDV podrobneje ne ureja obravnave sestavljenih storitev, tako da je glede načela enotnosti obdavčitve treba upoštevati odločitve Sodišča Evropskih Skupnosti.

Načelo enotnosti obdavčitve razlaga Sodišča Evropskih Skupnosti v več sodbah. Glede vprašanja, kdaj se posamezne transakcije obravnavajo kot enotna dobava, sodišče v sodbi CPP (C-349/96) pojasnjuje, da imamo opraviti z enotno transakcijo zlasti takrat, kadar je treba enega ali več elementov šteti za glavno transakcijo, medtem ko je po drugi strani treba element oziroma elemente šteti za eno od pomožnih transakcij, ki se davčno enako obravnavajo kot glavna transakcija.

Načelo enotnosti obdavčitve je Sodišče Evropskih Skupnosti obravnavalo tudi v sodbi Levob (C-41/04), kjer je sodišče odločilo, da kadar sta dva elementa ali dve dejanji, ali je več teh, ki ju davčni zavezanec opravi za potrošnika, tako tesno povezani, da z gospodarskega vidika dejansko sestavljata celoto, katere razdelitev bi bila umetna, vsi ti elementi ali ta dejanja za potrebe uporabe davka na dodano vrednost pomenijo enotno transakcijo.

Glavna transakcija davčnega zavezanca je tako gradbena storitev. Vse storitve po isti pogodbi, ki jih davčni zavezanec opravi za drugega davčnega zavezanca so tako tesno povezane z glavno storitvijo, da dejansko sestavljajo nedeljivo transakcijo, katere razdelitev, za namene 76. a člena ZDDV-1, ni smiselna. Iz navedenega izhaja, da davčni zavezanec pri opravljanju takšne sestavljene transakcije uporabi mehanizem obrnjene davčne obveznosti iz 76.a člena ZDDV-1.